

Dommen fra EF-Domstolen er krystalklar. Man anerkender ikke de faglige rettigheder, og man anerkender ikke staternes suverænitæt på dette område. Den tilsidesættes meget klart i dommen, fordi det indre marked har forrang. Princippet om den fri varebevægelse, der er en af EU's fire grundlæggende såkaldte friheder, som er overligger i hele traktatkonstruktionen, regner Domstolen altså som vigtigere end grundlæggende rettigheder, vigtigere end så at sige alt andet her i verden.

Derfor har vi altså det problem, at Danmark kan risikere at blive dømt og vil blive dømt, hvis der opstår en konfliktsituation med f.eks. blokader, som hr. Behnke var inde på. Man kan læse ud af denne dom, at så vil Danmark blive dømt, og uanset at man får standset forordningen i Ministerrådet, står vi altså tilbage med et problem, og det problem vil kun blive endnu værre, hvis det ulykkelige skulle ske, at Amsterdamtraktaten oven i købet gik hen og blev vedtaget, for så vil Domstolen også dermed få ret til at tage stilling til, i hvilket omfang de grundlæggende rettigheder skal kunne vægtes i forhold til det indre marked. Så får EF-Domstolen retten til at fortolke de grundlæggende rettigheder og dermed også fortolke, om de skal underordnes det indre marked.

Jeg er ikke i tvivl om, hvordan det vil falde ud, for det indre marked går altid forud for alt andet i EF-Domstolens tankegang. Ideen om, at det indre marked går forud for miljø og går forud for alt muligt andet, er jo hele den bærende konstruktion i traktaten. Det har vi set med alle de giftige stoffer osv., osv. Der har ikke været svinger i valsen, det har altid været den fri varebevægelse i det indre marked, som går forud for andre ting.

Jeg må desværre bedrøve flertallet med, at de altså forlader sig på en fortolkning af dommen, som desværre i praksis vil vise sig ikke at holde, hvis situationen opstår. Derfor mener jeg, at Enhedslistens forslag fortsat er nødvendigt, og jeg vil meget opfordre til, at man går ind i udvalgsbehandlingen, hvor vi vil bede om at få kommentarer fra regeringens side til den fortolkning af dommen, som jeg har prøvet at fremlægge her i meget kort form, så vi kan få undersøgt dette problem med dommens rækkevidde til bunds, og så vi forhåbentlig kan overbevise flertallet her i Folketinget om, at det altså er nødvendigt at gå videre, end man allerede har gjort.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg fornemmede også, at hr. Keld Albrechtsen er kommet til den konklusion, at hans eget beslutningsforslag, der pålægger regeringen at sige nej til den forordning, er aldeles overflødig. Det er overflødig i dag, og det er det også i fremtiden. Forslaget kan ikke vedtages i Ministerrådet med Danmarks stemme, og en række andre, jeg tror faktisk samtlige andre lande, vendte sig imod forslaget.

Men så til dommen. Vi har til Europaudvalget fremsendt et ganske udførligt notat om, hvordan dommen skal tolkes, og jeg må sige, at de løsrevne citater, som hr. Keld Albrechtsen disker op med, ikke er udtryk for en fair gengivelse af, hvad den dom handler om.

Dommens resultat beror først og fremmest på, at de franske myndigheder over en lang periode reelt har forholdt sig passive over for strafbare handlinger, der hindrede den fri varebevægelse. Det er jo noget ganske andet. På denne baggrund er dommen meget konkret begrundet, og indholdet af dommen kan derfor ikke på nogen måde udstrækkes til at berøre retten til at iværksætte kollektive kampskridt i henhold til national lov eller praksis.

Det er slet ikke det, dommen handler om. Dommen handler om vold og hærværk begået af enkeltpersoner og de franske myndigheders passivitet over for det. Derfor påvirker dommen ikke national lovgivning, den påvirker ikke retten til at udøve grundlæggende rettigheder, herunder strejkeret, og den kan heller ikke tages til udtryk for, at grundlæggende rettigheder som f.eks. strejkeretten viger for princippet om varernes fri bevægelse. Dommen er helt anderledes konkret knyttet til konkrete begivenheder om vold og hærværk begået af enkeltpersoner.

Vi har som sagt fremsendt en udførlig redegørelse for det her til Europaudvalget. Jeg deltager da gerne i yderligere drøftelser af dommens indhold. Jeg gør det, fordi det er mit temperament gerne at ville deltage i en diskussion om det her, men jeg gør det også vel vidende, at hr. Keld Albrechtsen overhovedet ikke vil høre efter, hvad vi siger. Det vil være ligegyldigt, hvad jeg siger, og hvordan vi belyser dommens indhold. Det vil ikke gøre noget indtryk på hr. Keld Albrechtsen, fordi denne sag skal bruges til noget helt andet. Det er jo ikke jura, som hr. Keld Albrechtsen står her med, det er en ren og skær politisk tolkning, som ikke har noget med juraen i sagen at gøre, det må jeg sige. Den dom